

PÁRBESZÉD

A "Pincehelyért" Egyesület hivatalos havilapja

1. Évfolyam 8. Szám

Megjelenik 1200 példányban

1998. November

Felelős kiadó: Nagy László ; Felelős szerkesztő: Schlauch Ede

Kiadvány: Tóth Gábor

Lapunk megjelenését az Önkormányzat támogatta !

Nem térkép e táj...

Minden falunak van olyan árva földje,
Melyben nem nő virág, fű, vetés. Még csöndje
is telve tüskével: hol szúrós bogácsok
vetnek minden élőlénynek mérges gáncsat.

Itt a hajnaltündér sosem harangoz
kék harangvirággal meséhez, kalandhoz,
mert harangvirágok itt sohasem nőnek.
Nem való e föld: csak sertéslegelőnek.

S minden falunak van olyan árva suhanca,
ki soha se indul szép mesében harcra,
sosem fog legyőzni semmiféle sárkányt,
nem kap arany tallért. kacagó királylányt.
(Mécs László: Piros virág a pusztán)

És minden falunak volt olyan koldusa. akinek sírja már rég lesüppedt, akinek
sem nevére, sem egyéniségére nem emlékeznek, akiről ma már talán szégyen
is beszélni.

Gyermekek emlékeiből még felfénylik néhány, a községünkhöz
hozzátartozónak alakja.

A régi pásztorházban (ma újjáépítve Kemény Zsigmond nevét viseli) élt
VENDEL bácsi. Felső teste ép és normális volt, de lábát sohasem láthattuk.
Mint gyermek. úgy gondoltam, nincs is neki. Nemrég, amikor e témát
felvettem, Baráth Rudolfnétól megtudtam, hogy "béka" lába volt. Mindig
földig érő festőszoknyát hordott, kezére pedig un. "macskát" húzott, és ezzel
járt. Bámultuk és csodáltuk. Bennünket gyerekeket nagyon szeretett. Sokszor
körülültük, figyeltük ügyesen mozgó ujjait. Szépen faragott. Ma is őrzök tőle 2
db képrámát, amivel megajándékozta az öt segítő családokat. Mivel közel
laktunk hozzá, jó szüleim gyakran küldtek neki általam harapnivalót. Ilyenkor
mindig megcsodáltam aranyos kedélyét, nyomorék testének igaz emberségét.
Akkor még nem értettem mi ad türelmet, honnan meríti az erőt, hogy

"tüskéken, pázsitok puháján,
ganéjon és virágon át
csak görgetem s izzadság jelzi
és vér és könny lábam nyomát..."

Felvergődöm Isten kezéhez
s megszegem béke-kenyerem,
amíg szívem csodára gyógyul
az édes Isten - tenyerén."

(Mécs László: Megváltás után 1925-ben)

Lélekben ma is elzarándokolok ismeretlen helyen lévő sírodhoz, mert ha
akaratlanul is, gyermeki ösztöneimbe belemartad: az életben nemcsak rózsák
nyílnak. de tövises is teremnek, amelyek szúrásait mély hittel, erős lélekkel és
kitartó akarással lehet csak elviselni.

Másik koldus, akinek nevét szintén Baráth Rudolfnétól tudtam meg: Károly
bácsi volt. Nagyon gyakran visszacseng fülemben. ahogy végigmegyek a
Gárdonyi, régi nevén Keresztfa utcán, rekedt hangja: "adjatok, amit Isten adott
a szegény koldusnak!"

Házakhoz nem ment be. Az 1920-as években még élt az emberekben a jóság, a
szeretet. Alig hallottuk a kérő éneket, megnyíltak a szívek, s megnyíltak a
kiskapuk is.

Itt is, ott is buksi gyermekfejek jelentek meg, s várták, hogy közelükbe
érkezzék. és a nyakában hordott tarisznýába finom házi kenyerünket. egy kis
szalonnával vagy a bögrébe tegyék a kanál zsírt és egy szütyőbe a nagy

merítőkanál lisztet. Mennyei érzés volt, amikor ránk mosolygott, vagy
megsimogatta arcunkat.

Nem kellett félnünk, szüleink sem használtak biztonsági zárat. a kapuk
nyitva voltak. Ezek az emberek nem vittek el semmit, csak jóságot sugároztak.
Mindig nehezen vártuk azt a hetet. amikor a mi utcánkban ismét megjelenik.
Mindennel elégedett volt, mindent megköszönt. Ha akkor ismertem volna Sík
Sándor költészetét, bizonyára a kedves, az életnyomorúságait erős lélekkel
elviselő emberre alkalmaztam volna:

"A testvéreknek szemébe néztem csendben
És szóltam:
- Emberek élnek s arcukon árnyék remeg
S az út szélén kinyújtják lankadt karjukat
Mégfogni csendben egy kinyújtott bús kezét:
Van-e szebb, testvér, van-e szebb?

Hervadt szemekben néha néma könny rezeg,
S az úton sokszor gyermekek sóhajtanak
Szívedben maradt szók néma nyelvén érteni,
Van-e szebb, testvér, van-e szebb?

(Sík Sándor: Egy testvérjött...)

A harmadik koldus egy szegény - ha jól emlékszem - Cseh János volt a neve.
Jobb keze béna és sánta is volt. Minden vasárnap ott ült a Déli ajtó melletti
padon a templomban. Kezén rózsafüzérrel ott könyörgött Istenhez. s talán azt
is megköszönte, hogy nyomorék léteire élvezheti a nap áldott sugarát. Hogy
rámosolyoghat fényre, holdra. csillagokra, szegényekre. gazdagokra, rózsafára,
keresztfára, visszamosolyoghat mindenre. visszamosolyoghat az Istenre..."

(Mécs László: A gyermek játszani akart)

A keresztből neki bőven kijutott. Mégsem zúgolódott. Ő nem járt ki a
házakhoz, csak néha nyújtotta reszkető kezét az emberi megértő jóság felé.
Lakása istálló volt - mint a Kisdédé - a község bikaistállójában lakott. Ágya
szalma, takarója durva pokróc. Nyáron hűvös volt, télen rá melegei az állatok
leheltek. Ott téblábolt az állatok gondozója körül, s mindig akadt valaki. aki
egy tányér meleg levest egy karéj kenyérral juttatott neki. Most is úgy van
előttem, ahogy vasárnap a padban ülve nyomorék kezével a rózsatűzőn
morzsolgatja s tekintetével figyel a templomba jövő, ünneplőbe öltözött
fiatalokat s a mező színes virágaira s a búzakarász rezgésére emlékeztető
lányokat, fiatal asszonyokat.

Hogyan halt meg, ki zárta le szemét. nem tudom. Azt azonban hiszem, hogy
most is imádkozik a község népéért, akik jók voltak hozzá. Nem csúfolták,
nem gúnyolták, mert minket arra tanítottak, testi fogyatékos ne bántás, mert
te is születhetnél volna hasonló képen.

Később, mint pedagógus nagyon igazat adtam annak a kis dalnak, amelyik így
hangzik:

" Mikor először lépsz az iskolába,
Legyen arcodon Jézus nyájassága.
Szólítsd köréd a kis gyermekeket,
És simogasd meg fejecskéjüket.
Ha látsz közöttük rútat rongyosat,
Gyermeki arcán búbánatosat:
Ismerd fel benn a korán szenvedőt.
Öleld magadhoz és csókold meg őt."

Horváth Anna nyug. tanár visszaemlékezése

Szent Vendel legendája

A naptár október 20-at mutat. Az idősebbek tudják, e nap: Szent Vendel napja, Szent Vendel pedig az állatok védőszentje.

1983 óta községünkben a környék egyik legszebb barokk szobra áll néhány Mohai Ferencné hagyatékából állította Nagy Erzsébet a régi Sár utca (ma Kölcsény u.) és a Keresztfa u.(ma Gárdonyi u.) kereszteződésében. Áll: kezében a pásztorbot, vállán a napi ételmezt tartalmazó tarisznya, lábánál pedig egy kis bárány.

Miért lett szent Vendel az állatok védőszentje? Röviden: Ir királyi család sarja, aki szent helyek látogatása közben Trierbe érve elfogyott a minden ételme, s állatok őrzésével kereste meg kenyerét. Halála után templom épült tiszteletére, s az állatok védőszentjévé választották. Szent Vendel életére vonatkozó adatokat Halmi György-apat úrtól kaptam.

Nálunk is nagy tisztelete volt. Ezen a napon a környék lakói virágokkal díszítették szobrát, gyertyát égettek, hogy járjon közbe, ne legyen állatvész. Ezen a napon a tehenes és az alsó és felső utcai kanász ide hajtották az állatokat, hogy a körmenettel szobrához érkező plébános úr áldásában részesüljenek a majd novemberből az otthoni istállóban telelő állatok.

Megható volt, amint ima közben elbódult egy-egy tehen, vagy felvisített egy-egy malac, mintegy zenekísérett adva az égbe szálló könyörgéshez

Horváth Anna
nyug.tanár

És újra szavaztunk...

Ki reggel, ki délelőtt, legtöbben délután járultak az urnák elé... Mi, akik úgy gondoltuk, hogy bele akarunk szólni a választási eredményekbe. Minden második ember viszont meglepődött az eredményeken.

Volt ki kifogást keresett, miért nem ért rá s minden ügye fontosabb volt, mint a választás. Az eredmény megszületett. Így szavaztunk, a legtöbbünk bizalmát ők élvezik:

Polgármester:
Ocsovai László 485 szavazattal

Képviselők:
Dobrovics Jánosné 345 szavazattal
Gyulási János 386 szavazattal
Herdics Béláné 376 szavazattal
Juhász Jánosné 408 szavazattal
Pintér József 421 szavazattal
Schlauch Ede 380 szavazattal
Sóhajda Mónika 497 szavazattal
Dr. Varga Myra 415 szavazattal
ifj. Zsigmond József 397 szavazattal

Kisebbségi képviselők:
Kovács Antal 149 szavazattal
id. Szarkali Gyula 177 szavazattal
Szarkali Gyula 162 szavazattal
Szécsi Lajos 199 szavazattal
Szirmai Ottó 159 szavazattal

Mandátumhoz nem jutottak, de rájuk is szavaztunk:

Polgármester jelöltek:
Dr. Tóth László 214 szavazat
Kintli Ferenc 201 szavazat
Csókás Nándorné 75 szavazat
Juhász Csaba 45 szavazat

Képviselő jelöltek:

Zajtai S. Béla 333 szavazat
Balczer János 309 szavazat
Csókás Nándorné 304 szavazat
Takács Józsefné 286 szavazat
Tulok Lajosné 245 szavazat
Csomorné Szóts Csilla 225 szavazat
Benkó Lajos 211 szavazat
Mindenszki Istvánné 194 szavazat
Sebestyén Péter 188 szavazat
Takács Györgyné 167 szavazat
Kuvik Istvánné 137 szavazat
Szita Zoltánné 95 szavazat

Kisebbségi jelöltek:

Gómán Annamária 117 szavazat
Takács Györgyné 112 szavazat
Sztójka Attila 104 szavazat
Szarkali István 84 szavazat
Orbán István 77 szavazat
Gómán Gyula 70 szavazat
Szarkali Ferenc 68 szavazat
Gómán Zoltán 52 szavazat
Gómán Gyula 46 szavazat
Kovács József 41 szavazat

Akikre szavaztunk bizalmunkat élvezik, s kívánjuk, hogy tudásukat a falu javára fordítsák.

Sok sikert kívánunk nekik!

Csomorné Szóts Csilla
szerkesztő

Anyakönyvi események 1998.szept.21-október 20.

Születések:

Janizs Márk

Házasságkötés:

Nagy László - Szabó Szilvia

Halálozások:

Szabó Józsefné sz: Tóth Mária
Mák József
Király István

Jöttek ... hagytak... mentek

A faluban huszonnyolc háznál szeptember 30-án lázasan készült a család: délután 4-re mindennel késznek kell lenni. Vendégek érkeznek....

...S megjöttek. Örömmel szálltak le a hosszú út után Utgest-i barátaink a buszról. Ők akiket úgy emleget a falu, hogy a hollandok. Ma már egyre többen tudják a faluban, hogy: mennyi mindent hoztak, küldenek a falunak. Irodabútort az önkormányzatnak, padokat, székeket az iskolának., a bútorok mellett sok játékot az óvodának, s még sorolhatnánk mi mindent a kórháznak, öregek napközi otthonának, a tervezett anyaotthonnak. Küldenek, hoznak... s sokan nem is tudják, hogy honnan is volt a nyáron az a sok ruha, amit a falu lakossága kapott.... hát tőlük.

A faluban működő magyar-holland baráti kör most újra fogadta Őket. Őt napra programot állítottunk össze, s csak reméljük, hogy tetszett nekik. Voltak Pakson, Kaposváron. Szennán. Ozorán. Részt vettek a pincehelyi szüreti felvonuláson, az óvodások műsorát pedig sok tapsal köszönték. Két közös vacsorát szerveztünk számukra. A második.

a búcsú vacsorán megint megleptek bennünket. Adni akartak újra - s most pénzt hoztak, melyet az óvodának szántak: 1250 holland forintot ami 142170 forintot jelent.

S adni, adni akarnak. Segíteni a falunak. Ezért itt létük alatt végigjárták az intézményeket, tárgyaltak a polgármesterrel, "Pincehelyért" Egyesület elöljáróival baráti kör vezetőségével. Nem csak pihenni, hanem tenni is jöttek közénk. Reméljük együttműködésünk eredményes lesz, s a faluban egyre többen örömmel fogadják ezt a meglepetés kapcsolatot. Segítik, támogatják... mert mi csak vendégszeretetünket, szívünket, köszönetünket adhatjuk. S reméljük ezt egyre többen adjuk !

Csomorné Szóts Csilla
szerkesztő